CECILIA IACONELLI

What is the line between me and you, between what we consider overseen and what we consider as new.

Cecilia Iaconelli is kunstenaar en performer. Haar onderzoeksgerichte praktijk is gebaseerd op antropologische methoden en perspectieven. Haar werk onderzoekt de symbolische infrastructuren die het dagelijks leven organiseren: de rituelen, institutionele contexten, sociale conventies en materiële objecten waardoor collectieve werkelijkheden worden gevormd en in stand gehouden. Vertrekkend vanuit etnografische observatie onderzoekt zij hoe deze structuren gedrag, autoriteit en de collectieve verbeelding vormgeven, om ze vervolgens via artistieke interventies subtiel te herconfigureren. Gedreven door een fascinatie voor de symbolische rijkdom van het alledaagse, probeert haar werk de theatrale, poëtische en vaak onopgemerkte dimensies van het dagelijks leven zichtbaar te maken. Werkend met performance, video, stop-motionanimatie en geluid ontwikkelt zij elk project vanuit de logica van het onderzoek, in plaats van vanuit een vast medium. Via een subtiele dramatisering van het alledaagse worden objecten performers, institutionele rituelen theatrale middelen en worden vertrouwde situaties net genoeg verschoven om hun humor, spanningen en poëtische potentie bloot te leggen. In plaats van de werkelijkheid te representeren, creëert haar werk performatieve situaties die het publiek uitnodigen deze op een andere manier te ervaren. Door kleine verschuivingen aan te brengen in alledaagse systemen (of het nu gaat om publieke ruimtes, conferenties of gewone sociale interacties), creëert zij momenten waarop het vertrouwde vreemd wordt. Zo worden symbolische structuren zichtbaar die vaak onopgemerkt blijven en ontstaat ruimte voor reflectie, collectieve verbeelding en alternatieve manieren om zich tot de wereld te verhouden. De kern van haar praktijk ligt in een interesse in de collectieve verbeelding en symbolische communicatie: hoe culturele normen worden belichaamd, uitgevoerd en voortdurend onderhandeld via gebaren, ruimtes en objecten. Haar recente werk richt zich steeds meer op collectieve en non-verbale vormen van performance waarin gedeelde symbolische structuren kunnen worden bevraagd, opnieuw uitgevoerd en getransformeerd.

WEBSITES

ceciliaiaconelli.com

OPLEIDINGEN

2024 - 2026	Master in Non Linear Narrative Den Haag, Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Diploma behaald
2024 - 2024	Premaster Visuele Antropologie Leiden University
2023 - --	Residentie Objecttheater Compagnia Girovago & Rondella / Teatri Mobili
2020 - --	Artistieke Creatie in de Publieke Ruimte (Online Cursus) FAI-AR Marseille
2020 - --	Lugares – Artistieke Onderzoeksresidentie (Lichaam, Landschap en Collectieve Verbeelding) Dança Imaginal

2018 - 2019 Gastonderzoeker (Stads- en Ruimteantropologie) Pontificia Universidad Católica de Chile, Santiago, Chile

2017 - 2019 Master in Toegepaste Antropologie SDU - university of southern denmark Diploma behaald

2014 - -- Clown- en Fysieke Performancetraining Guillaume Ompahlos

2010 - 2013 Opleiding Circuskunsten Piccola Scuola di Circo Milano

TENTOONSTELLINGEN

2026 Graduation Show KABK - koninklijke kunstacademie den haag Den Haag, Nederland
ttps://graduation.kabk.nl/2026/cecilia-iaconelli
Groep

2025 NWO Closed Cycles Paradise Den Haag, Nederland
www.kabk.nl/en/events/students-non-linear-narrative-and-interior-architecture-and-furniture-design-present-closed-cycles
Groep

2025 NWO Closed Cycles Egmond aan Zee, Nederland
www.kabk.nl/en/projects/nln-iafd-nwo-closed-cycles
Groep

2023 Propagazioni Bollettino - Open Studio #1 ISREC Bergamo, Italië
www.propagazioni.it/propagazioni-open-studio-1/
Groep

PROJECTEN

2026 Ik denk niet dat we terug kunnen naar hoe het was. Royal Academy of Art The Hague Den Haag, Nederland
graduation.kabk.nl/2026/cecilia-iaconelli I Don't Think We Could Go Back To Where We Were is een poppen-, object- en schaduwtheatervoorstelling die onderzoekt hoe waarheid en autoriteit worden opgevoerd binnen het format van de conferentie. Het werk komt voort uit veldonderzoek naar conferenties als performatieve apparaten en benadert de conferentie als een hedendaags ritueel waarin protocollen, houdingen en gecodificeerde talen bijdragen aan het produceren en valideren van collectieve opvattingen over waarheid. De handen van de sprekers worden de protagonisten van de voorstelling. Losgemaakt van het lichaam en uitvergroot, onthullen ze de gebaren waarmee autoriteit wordt belichaamd en opgevoerd. Wanneer technische storingen en fouten de zorgvuldig georkestreerde setting beginnen te ontregelen, wordt de machinerie achter deze performance van autoriteit zichtbaar. Conferentieobjecten komen geleidelijk in opstand, terwijl gesproken taal plaatsmaakt voor een abstracte vocale drone en rationeel protocol verandert in magisch realisme. De voorstelling nodigt het publiek uit in een gedeelde ruimte van onzekerheid, waarin de productie van waarheid ter discussie kan worden gesteld en opnieuw kan worden verbeeld.

2025 Object Poetry Den Haag, Nederland
www.instagram.com/p/DS-yaYJjKGb/?

img_index=1 Object Poetry is een collectieve performance, bedacht en mede-gecurateerd door Cecilia Iaconelli, die onderzoekt hoe communicatie en storytelling kunnen ontstaan door middel van objecten, geluid en visuele metaforen. De performance vond plaats in Emmaus Den Haag, een kringloopwinkel, waar alledaagse objecten actieve deelnemers werden in een gedeeld proces van improvisatie, gebaar en spel. In plaats van vaste betekenissen aan de objecten toe te kennen, werden deelnemers uitgenodigd om de symbolische mogelijkheden van hun materiële eigenschappen, geschiedenissen, bewegingen en geluiden te verkennen. Objecten werden uitgangspunten voor visuele metaforen en onverwachte associaties, waarmee deelnemers fragmenten van een gezamenlijk verhaal konden construeren en herinterpreteren. De kringloopwinkel werd zo een landschap van opeengestapelde betekenissen, waarin alledaagse dingen op verschillende manieren konden worden gelezen, gecombineerd en opnieuw verbeeld. Iaconelli en Pietro M. Caramelli traden op als een live foleyduo en ontwikkelden een geïmproviseerde en patafysische geluidspraktijk in reactie op de collectieve handelingen. Geluid verweefde zich met de gebaren en visuele composities van de deelnemers en breidde de betekenissen die door de objecten ontstonden verder uit en veranderde deze. Door dit samenspel van objecten, lichamen en geluid onderzoekt Object Poetry hoe symbolische betekenis gezamenlijk kan worden onderhandeld en hoe objecten instrumenten kunnen worden voor communicatie voorbij taal.

2025 On Beavers and Bureaucracy Den Haag, Nederland On Beavers and Bureaucracy is een kunstenaarsboek over de ontmoeting tussen niet-menselijke handelingskracht en menselijke systemen van classificatie, documentatie en controle. Het project vertrekt vanuit een nieuwsbericht uit 2025 uit Tsjechië, waar bevers in één nacht een dam bouwden op een plek waar de autoriteiten al meer dan tien jaar bezig waren een vergelijkbaar project te realiseren, vertraagd door bureaucratische procedures en corruptie. Het contrast tussen de efficiëntie van de bevers en de traagheid van het administratieve systeem vormde het vertrekpunt voor een fictief

bureaucratisch scenario. Geïnspireerd door Andrea Camilleri's La scomparsa di Patò, en in het bijzonder door het gebruik van documenten en archiefvormen in de roman, maakte ik een fictief administratief dossier alsof een imaginaire overheidsinstantie de opdracht had gekregen om de ingreep van de bevers te classificeren en te documenteren. Het werk neemt de vorm aan van een dossiermap met gefabriceerde rapporten, classificaties en fotografisch bewijsmateriaal, waarbij de bureaucratische typografie met een stencilduplicator op de map en documenten is aangebracht. Ik fotografeerde sporen van beveractiviteit aan bomen in het Oostduinpark in Den Haag en verwerkte deze foto's samen met scans van aangevreten takken en stukken hout. De foto's worden geleidelijk donkerder doordat de belichting stapsgewijs wordt verminderd. Naarmate de beelden donkerder worden, verdwijnt de zwarte bureaucratische tekst die eroverheen is gedrukt geleidelijk in het fotografische oppervlak. Aan het einde van de reeks is het administratieve document vrijwel volledig verdwenen en blijven alleen de materiële sporen van de bevers over. Via deze absurde bureaucratische fictie bevraagt het project wie de autoriteit heeft om ingrepen in de omgeving te classificeren, documenteren en legitimeren. Het vermogen van de bevers om hun omgeving te veranderen zonder vergunningen, rapporten of institutionele goedkeuring vormt een tegenwicht tegen de menselijke systemen die ontworpen zijn om zulke processen te reguleren. Het werk reflecteert op de manier waarop werkelijkheden leesbaar worden gemaakt door sociale constructies en institutionele systemen, en hoe deze systemen kunnen proberen de werkelijkheid te reproduceren, ordenen en uiteindelijk te beheersen. Ik ontwikkelde en produceerde het volledige werk, waaronder de fotografie, de fictieve documenten, de met een stencilduplicator bedrukte dossiermap en documentelemen

2023 Cartographic Disillusions Valparaiso, Chili
Cartographic Disillusions is een kunstinstallatie die voortkomt uit een jaar lang etnografisch onderzoek naar de stedelijke ruimte van Valparaíso. Het project neemt de vorm aan van een participatief archief, waarin kaarten, foto's, tekeningen en veldnotities uit het

onderzoeksproces samenkomen. De installatie onderzoekt de symbolische relatie tussen Valparaíso en de zee. De stad werd grotendeels door haar inwoners zelf opgebouwd volgens een culturele praktijk waarbij men bouwde zonder het uitzicht van buren op de zee te belemmeren, een relatie die diep verbonden is met de lokale identiteit. Deze relatie wordt verstoord door een muur die tijdens de dictatuur van Pinochet werd gebouwd en die bewoners fysiek de toegang tot de zee ontneemt. De installatie werd gepresenteerd als een open onderzoeksarchief. De materialen zijn op een bureau gerangschikt en kunnen door bezoekers worden aangeraakt, bekeken en opnieuw geordend. In plaats van het onderzoek als een vaststaand verhaal te presenteren, nodigt de installatie bezoekers uit om zelf verbanden te ontdekken en opnieuw te construeren tussen plaatsen, beelden, observaties en herinneringen. Het archief wordt zo niet alleen een documentatie van het onderzoek, maar ook een ruimte om te onderzoeken hoe stedelijke ruimte wordt gedocumenteerd, herinnerd en symbolisch getransformeerd.

2021 Spectator-pedia Milano, Italië Spectator-Pedia is een artistiek onderzoeksproject dat onderzoekt hoe publiek door middel van etnografische praktijken kan worden geobserveerd en verbeeld. Het project ontstond tijdens de COVID-19-pandemie, toen liveoptredens en de aanwezigheid van publiek werden verstoord. Het vertrekpunt was de observatie van een clown die repeteerde en optrad zonder publiek, met aandacht voor terugkerende gedragingen en personages die normaal gesproken binnen een liveoptreden ontstaan. Deze observaties vormden de basis voor een fictieve encyclopedie van toeschouwers. Via collage, gevonden beeldmateriaal, tekeningen en handgeschreven tekst werden geobserveerde gedragingen omgezet in een reeks visuele publiekstypen. In plaats van het publiek als een vaste categorie te presenteren, benadert het boek toeschouwerschap als iets vloeiends, performatiefs en voortdurend opnieuw geconstrueerds. Het kunstenaarsboek functioneert als een draagbaar publiek en materialiseert afwezige toeschouwers als een verzameling visuele archetypen. Het kunstenaarsboek bestaat uit drie delen: een verzameling terugkerende

toeschouwersarchetypen; een modulair publiek dat in verschillende configuraties kan worden samengesteld; en open pagina's waarop nieuwe personages kunnen ontstaan door toekomstige observaties en ontmoetingen. Het project combineert etnografische observatie met speelse visuele storytelling en transformeert onderzoeksmateriaal tot een speculatieve en materiële taxonomie van toeschouwerschap.

OPDRACHTEN

2026 Oh, So Many Things To Feel Lost About National Opera and Ballet Amsterdam Amsterdam, Nederland Ik werkte als dramaturg, muziekredacteur en beeldend kunstenaar en ontwikkelde de visuele taal, de dramaturgische structuur en de relatie tussen beeld en muziek. Vanuit een antropologische benadering van opera als culturele vorm onderzocht ik de formele conventies, gebaren, publieksrituelen en vormen van theatricalisering, om deze vervolgens uit te vergroten en te verschuiven en zo een alledaagse gebeurtenis om te vormen tot een operatisch drama. Een digitale opera van 20 minuten die de reis volgt van een verloren handschoen nadat deze in een Amsterdamse gracht valt. Vanuit dit kleine, alledaagse ongeluk ontvouwen zich twee parallelle verhalen: één boven het wateroppervlak en één eronder, terwijl de handschoen afdaalt naar een onderwaterwereld van stromingen, dromen en transformatie. Het werk vertrekt vanuit de bijzondere stedelijke conditie van Amsterdam en gebruikt de ligging van de stad onder zeeniveau als uitgangspunt voor een opera die zich onder water afspeelt. De alledaagse handschoen — een voorwerp dat gemakkelijk verloren kan raken tijdens het fietsen door de stad — wordt de protagonist van een onverwacht uitvergroot operatisch verhaal. www.operaballet.nl/en/opera/dutch-national-opera/opera-forward-festival/labs-kabk Uitgevoerd

PUBLICATIES

2026 Transformative Ethnographies: Anthropological Methods for Context-Based Solutions. Boek University of Queensland Cecilia Iaconelli Australië uq.pressbooks.pub/anthropology-vocation/chapter/transformative-ethnographies-anthropological-methods-for-context-based-solutions/ Een hoofdstuk over toegepaste antropologie aan de hand van twee etnografische casestudies in Belmonte Calabro en het Martesana Park in Milaan. Het onderzoekt hoe antropologische observatie lokale culturele dynamieken zichtbaar kan maken en kan bijdragen aan contextgerichte benaderingen van de openbare ruimte, stedelijke regeneratie en ontwerp.

2026 Conferences as Performance (of truth) Boek Royal Academy of Art The Hague Cecilia Iaconelli Den Haag, Nederland www.researchcatalogue.net/researches/4714032 Conferenties behoren tot de meest centrale epistemische infrastructuren van de hedendaagse wereld. Een conferentie bijwonen is niet louter een intellectuele activiteit, maar betekent deelnemen aan een gecodificeerde, performatieve gebeurtenis. Verre van neutrale omgevingen te zijn, zijn conferenties sterk gestructureerde settings waarin kennis actief wordt geënsceneerd, waargenomen en gelegitimeerd. Ruimtelijke configuraties, materiële objecten, temporele organisatie en geritualiseerd gedrag bepalen mede wat als waar, betrouwbaar en gezaghebbend kan verschijnen. Deze thesis benadert conferenties als performance en stelt de volgende onderzoeksvragen: Wat maakt een conferentie tot een specifiek epistemisch

2025 Insects on the Menu? NWO, Den Haag Egmond aan Zee, Den Haag, Wageningen, Nederland Een video-kunstinstallatie ontwikkeld in samenwerking met entomoloog Marcel Dicke als onderdeel van NWO Life2025, waarin wordt onderzocht hoe culturele betekenissen verbonden zijn aan het eten van insecten. Samen met een andere beeldend kunstenaar vertaalde ik het onderzoek naar een visuele metafoor gebaseerd op gummy worms: een van de meest herkenbare snoepsoorten in het Westen, waarvan de naam, vorm en textuur juist de insecten nabootsen die als voedsel worden voorgesteld. De gummy worm wordt de protagonist van een stop-motionreis door de processen van voedselproductie en -consumptie en beweegt zich door de verschillende stadia waarin voedsel cultureel wordt herkend, bereid en gegeten. Interviews met voorbijgangers brachten daarnaast alledaagse percepties en associaties rond eten en insecten in beeld. Door een herkenbaar snoepje te plaatsen tussen de categorieën ‘snoep’ en ‘insect’, speelt de installatie met culturele normen rond eten en met de paradoxen waardoor voedsel als acceptabel, aantrekkelijk of juist vreemd wordt ervaren. www.kabk.nl/projecten/nln-iafd-nwo-closed-cycles Uitgevoerd

format? Welke rol spelen ruimte, objecten en deelnemers in de performativiteit van kennis? Hoe beïnvloeden impliciete normen, rituelen en professionele hiërarchieën de productie en legitimatie van waarheid binnen conferenties? Voortbouwend op Science and Technology Studies en Performance Theory plaatst het onderzoek conferenties binnen een beknopte historische genealogie in wetenschappelijke, technische en politieke contexten. Methodologisch hanteert het een gesitueerde etnografische benadering, gebaseerd op visuele observatie, veldwerk en aandacht voor belichaamde praktijken en materiële arrangementen. Naast deze analyse onderzoekt de thesis artistieke en performatieve praktijken die met het conferentieformat zelf werken. Deze praktijken functioneren als kritische instrumenten die conventies van conferenties zichtbaar maken en versterken, en zo een reflexief bewustzijn van geïnstitutionaliseerde vormen van kennisoverdracht stimuleren.

2023 Grounded theory: una pratica per cogliere l’inaspettato.” (2023). Propagazioni Bolletino Di Esperienze Di Campo, 13–18. Boek Propagazioni Cecilia Iaconelli Italië www.propagazioni.it/bollettino/ Een artikel over grounded theory als etnografische praktijk en haar vermogen om open te blijven voor onverwachte bevindingen die tijdens veldwerk ontstaan.

ARTISTIEKE NEVENACTIVITEITEN

2023 - 2023 Lios Lab – Workshop Spatial Anthropology voor kunstenaars, Błędowska Desert

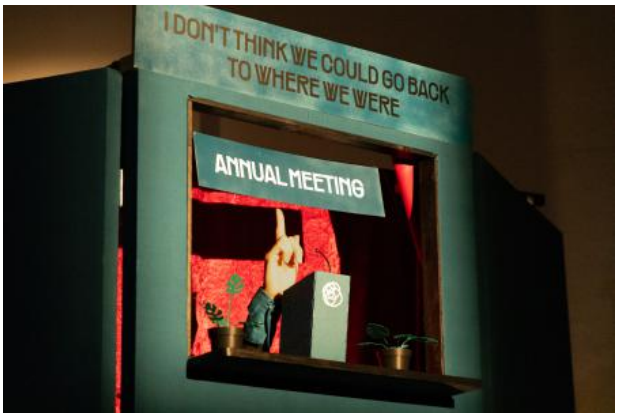
2021 - 2024 Workshop Kunst en Antropologie voor kinderen

I Don’t Think We Could Go Back To Where We Were , 2026

I Don’t Think We Could Go Back To Where We Were – Performancebeeld, 2026
Performance

I Don’t Think We Could Go Back To Where We Were – Performancebeeld, 2026
Performance

I Don’t Think We Could Go Back To Where We Were – Performancebeeld, 2026
Performance

I Don’t Think We Could Go Back To Where We Were – Performancebeeld, 2026
Performance

Oh, so many things to feel lost about, 2026
Digital opera, three-channel video installation, mixed media

Oh, so many things to feel lost about, 2026
Digital opera, three-channel video installation, mixed media

Oh, so many things to feel lost about, 2026
Digital opera, three-channel video installation, mixed media

Oh, so many things to feel lost about, 2026
Digital opera, three-channel video installation, mixed media

Oh, so many things to feel lost about, 2026
Digital opera, three-channel video installation, mixed media